

підвищення ефективності виробничої діяльності підприємства.

Також, доцільно звернути увагу на ряд рекомендацій з прогнозування економічної ефективності виробничої діяльності. Так як ефективність виробничої діяльності розглядають як складну і багатоаспектну категорію, дуже важливо, щоб кожен чинник та аспект, що впливає на ефективність виробничої діяльності був під пильною увагою керівництва підприємства і щоб менеджмент міг адекватно реагувати на будь-які зміни кожного чинника. Таким чином, має бути реалізований жорсткий контроль над показниками ефективності використання матеріальних ресурсів, трудових ресурсів та основних виробничих фондів. Не менш важливим є коректність та правильність первинних даних, що беруться для розрахунку. Вони відображають реальні виробничі процеси та стан системи господарювання за всіма її напрямками.

Використані джерела

1. Батракова Т.І. Сутність поняття «економічна ефективність» діяльності підприємства в ринкових умовах. Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. 2015. №1 (69). Ч.1. С.172-178.
2. Гречко А.В., Гречухін А.С. Оцінка ефективності виробничої діяльності підприємства. Ефективна економіка. 2016. №1. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/1_2016/44.pdf.
3. Крисанов Д., Стешенко Л. Результативність й ефективність діяльності підприємств: оцінювання та максимізація. Економіст. 2012. №7. С.21-25.

Тимчук Ірина

(науковий керівник: д-р екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і торгівлі ЗУНУ Собко О.М.)

УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Термін “інтелектуальний потенціал” (ІП) часто вживається разом з терміном “інновації”, оскільки інноваційний процес, створення і використання нових технологій є однією з форм реалізації інтелектуального потенціалу. Інноваційна діяльність

спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг. Вона є результатом ефективної роботи підприємства та основою посилення його конкурентоспроможності.

В умовах переходу до нового типу економіки – економіки знань основним ресурсом підприємств стають інтелектуальний потенціал і, утворений на його базі, інтелектуальний капітал. На формування інтелектуального потенціалу впливають як внутрішні, так і зовнішні чинники.

Основна особливість інтелектуального потенціалу проявляється в тому, що його ресурси, будучи результатом інтелектуальної діяльності людини і частиною нематеріальних активів підприємства, які не піддаються фізичній амортизації, а можливий лише їх моральний знос, в процесі використання вони не втрачають своїх властивостей, але можуть удосконалюватися і використовувати нову, більш високу вартість.

До основних структурних складових інтелектуального потенціалу підприємства можна, перш за все, віднести сукупність людського, структурного (технологічного та організаційного) потенціалів, а також об'єкти інтелектуальної власності, які представляють собою інтелектуальні ресурси підприємства і здатні при наявності необхідних умов і механізмів трансформуватися в інтелектуальний капітал – засіб створення нової вартості. В цьому і проявляється головне значення інтелектуального потенціалу підприємства.

Значення інтелектуального потенціалу підприємства полягає і в тому, що часто впровадження, створених з його використанням інновацій, наприклад, організаційного характеру, не вимагає значних матеріальних витрат. Витрати ж на формування інтелектуального капіталу, створюваного на базі наявного у підприємства інтелектуального потенціалу, здатні давати значно більшу віддачу, ніж витрати на формування основних фондів.

Управління інтелектуальним потенціалом підприємства є

безперервним процесом, в якому задіяні всі функціональні складові управління (планування, організація, контроль, координація, мотивація) для досягнення запланованих результатів згідно з метою підприємства. У зв'язку із цим система показників для оцінювання ІП підприємства має відображати реальний зміст результативності управління щодо ІП, бути сукупністю взаємозалежних величин, що надає можливість всебічної об'єктивної його оцінки та є підґрунтям для прийняття управлінських рішень.

Сталий розвиток підприємства, підвищення ефективності його діяльності в даний час можливі лише за умов наявності необхідного інтелектуального потенціалу як резерву поповнення інтелектуального капіталу, а також системи управління, адекватної цілям і завданням суб'єкта господарювання.

Інтелектуальний потенціал має тенденцію до зростання шляхом навчання й підвищення кваліфікації персоналу та за умов створення нових об'єктів інтелектуальної власності на основі проведення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (НДДКР). Для сталого нарощування інтелектуального потенціалу потрібно забезпечувати створення та освоєння нової, більш досконалої продукції, робіт, послуг тощо. Інтелектуальний потенціал забезпечує відповідний рівень інтелектуального капіталу підприємства, що, у свою чергу, позитивно впливає на його інноваційну діяльність.

Виходячи зі сказаного, дуже значущим є продовження дослідження проблем інтелектуального потенціалу, більш глибоке вивчення його особливостей і властивостей, виявлення джерел і найбільш раціональних методів формування і розвитку, пошук оптимальних механізмів перетворення інтелектуального потенціалу в інтелектуальний капітал в умовах сучасних підприємств.

Використані джерела

1. Мойсеєнко І. П. Управління інтелектуальним потенціалом: монографія / І. П. Мойсеєнко. Львів: Аверс, 2007. 303 с. 15.
2. Семикіна М. В. інтелектуальний потенціал та його роль в національній економіці . *Економика и управление: научно-практический журнал*. 2011. №1. с. 50-56.

3. Лаврентьев В. А. Интеллектуальный потенциал предприятия: понятие, структура и направления его развития .*Креативная экономика*. 2009. № 2(26). с. 83-89.
4. Ситник Й. С. Интеллектуальный потенціал як фактор інтелектуалізації систем менеджменту підприємства. *Економічний вісник НТУУ «КПІ»*. 2012. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evkpi/2012/6MO/42.pdf

Чупровська Анастасія

(науковий керівник: д-р екон. наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і торгівлі ЗУНУ Собко О.М.)

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК ЧИННИКА АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Початок ХХІ століття у світі забезпечив перехід економіки на новий етап свого розвитку – економіку знань, що ставить нові вимоги до організації та ведення бізнесу, також визначає нові можливості економічного зростання економік, регіонів, суб'єктів господарювання. Посилюються дані зміни і підвищенням впливі інформаційних технологій, які перетворюються на двигун прогресу.

Перехід підприємств на інноваційну модель розвитку вимагає активізації інноваційної діяльності підприємств, організацій, установ. У зв'язку з цим, для кожної без винятку країни найважливішим першочерговим завданням стає формування інституціональних складових інноваційної інфраструктури на усіх рівнях. Адже саме інноваційна інфраструктура здатна сьогодні забезпечити перехід до інноваційної моделі розвитку української економіки. Незважаючи на це, на жаль, змушені констатувати, що в Україні на цей час немає чіткого правового забезпечення усіх складових елементів інноваційної інфраструктури, які віднесені формують об'єкти підтримки інноваційної діяльності.

Характерною ознакою інноваційної інфраструктури повинна бути універсальність, що гарантуватиме розробку та комерціалізацію інновацій, які націлені на забезпечення конкурентоспроможності